

רבי לוי יוצחק"ב והעגלון

ספור על אמונה, תפילה ואהבת ה'

הַיּוֹם הוּא עֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים.
הַשָּׁמֶשׁ כֹּמֵעַט שׁוֹקֵעַת...
הַיּוֹם הֵכִי קָדוֹשׁ בַּשָּׁנָה מִתְחִיל מִמָּשׁ תַּכָּף.
כֻּלָּם מִמַּהְרִים לְבֵית הַכֹּנָסֶת לַתְּפִלָּה "כָּל נִדְרֵי".

זוה ובה ווי האמרה.

הכירו את העגלון.

הוא יהודי פשוט וישר.

הוא אהב את ה' ורוצה לקיים מצוות,

אבל... משהו רע קרה לו פתאום בדרך.

שבר: פלמה' האוהה כהתירם ורונות

"אוי ואַבוי" קראַ העגלון.
הגלגל של העגלה נשבר לגמרי!
הוא תקוע ברחוב ולא יכול לזוז.

בְּדִיּוֹק בְּאוֹתוֹ הִרְגַּע, עָבַר שֵׁם רַבִּי לֹוִי יִצְחָק.
הָרַב רָאָה אֶת הָעִגְלוֹן עָצוּב וּמִדָּאָג.

הָרַב נָגַשׁ אֵלָיו בְּחִיוָהּ וַשָּׂאֵל:

"שָׁלוֹם לָךְ, בְּנִי! מַדּוּעַ אַתָּה עוֹמֵד
כָּאן? עוֹד מְעַט נִכְנָס יוֹם הַכַּפּוּרִים,
וְאַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּבֵית הַכֹּהֲנִים!"

הַעֲגֵלוֹן נֶאֱנַח בְּעֶצֶב:

"רַבִּי, זֶה הַפְּרָנְסָה שְׁלִי! אֲנִי מִפֶּחֶד
שֶׁהַעֲגָלָה תִּהְיֶה רֵס. אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְחַלֵּל
אֶת הַחֵג, אֲבָל מָה אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת?"

רַבִּי לֹוי יִצְחָק לֹא כָעַס.

הוא רָאָה שְׁלֵעָגְלוֹן יֵשׁ לֵב טָהוֹר
וְהוּא בְּאַמַּת רוּצָה לְקַיֵּם מִצְוֹת.
הוא אָמַר לוֹ: "בְּנִי הַיָּקָר, אֵל תִּדְאָג.
ה' אוֹהֵב אוֹתְךָ וְדוֹאֵג לָךְ!"

"בוא נתפלל יחד, "הציע הרב.

שניהם עצמו עינים, ובקשו מה'
באמונה שלמה שיעזור להם.

העגלון בטח בה' בכל לבו.

An illustration of a man with a beard and a turban, wearing a grey robe, looking in shock with his hands to his face. He is standing in a desert landscape at sunset. A large wooden wheel is shattering into pieces, surrounded by a bright, glowing golden light. A hammer and a piece of wood lie on the ground in the foreground. The scene is framed by an ornate golden border.

פְּתָאוּם... קָרָה נִס גָּדוֹל!
חֲלָקִיו שֶׁל הַגִּלְגָּל הַנִּשְׁבֹּר
הִתְחִילוּ לְהִתְחַבֵּר מַעֲצָמָם!
תוֹךְ רֹגַע, הַגִּלְגָּל הָיָה שָׁלֵם וְחָזָק,
כְּאִלּוּ לֹא נִשְׁבַּר מֵעוֹלָם.

"זֶה נִס מֵה'!" קָרָא
הָעֶגְלוֹן בְּעוֹמָה. "הָרַב חֵידָ וְאָמַר:
"רְאִיתָ? כְּשֶׁאָנוּ בּוֹטְחִים בִּה', הַכֹּל
אֶפְשָׁר. הוּא תָמִיד תָּמִיד עוֹזֵר!"

הַעֲגֵלוֹן הַיְּהוּדִי לְרַב מִכָּל הַלֵּב.
הוּא מְהֵרָה לְבֵיתוֹ, הַתְּאֲרִיגָן וְהַסְפִּיק
לְבֵית הַכְּנָסֶת לְתַפִּלַּת "כָּל נְדָרֵי".
הוּא הַתְּפִלָּל בְּשִׂמְחָה וְהַיְּהוּדִי לְה'
עַל הָאֱהָבָה הַגְּדוֹלָה שְׁלוֹ.

הַלַּקַח שֶׁלָנוּ (בְּטָחוֹן בֵּה')

גַּם כְּשֶׁאֲנִיחֵנוּ נִמְצָאִים בְּמִצָּב שֶׁנִּרְאָה קִשָּׁה, אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ!
ה' מִשְׁגִּיחַ עַל כָּל יֶלֶד וְיִלְדָּה, וְיִכּוֹל לַעֲזֹר לָנוּ בְּדַרְכֵים פְּלִאוֹת.

רַק צָרִיד:

1. לְהִתְפַּלֵּל בְּאַמוּנָה.
2. לְסַמֵּךְ עָלָיו מִכָּל הַלֵּב!

לְבִטָּח בֵּה'

לְדַאֵג לְבַד

חושבים בִּיחד:

* מָה הָיָה קוֹרָה אֵלּוּ הָעֶגְלוֹן
הָיָה כּוֹעֵס וּמְתִיאֵשׁ?

* לָמָּה רַבִּי לִוִּי יִצְחָק לֹא כָעַס עַל
הָעֶגְלוֹן שֶׁלֹא הָלַךְ לְבֵית הַכִּנּוּסֶת?

* מָתִי אַתֶּם הִרְוַשְׁתֶּם שָׁה' עֲזַר לָכֶם
בְּמַשְׁהוֹ שֶׁהָיָה לָכֶם מְאוֹד קִשָּׁה?